

[Socialministeren.]

par år siden, var forventningerne 7.000 klager om året til den sociale ankestyrelse. Alle ved i dag, der er kommet 11.000 sager om året til ankestyrelsen. Vi har igennem et aktstykke i finansudvalget nu fået godkendt et antal ekstra ankechefer, midlertidige stillinger, så vi kunne komme byrden til livs, og hr. Ninn-Hansen var selv med til forleden dag at stemme for et forslag om, at vi nu opretter amsankenævn, således at en lang række af de sager, som ankestyrelsen tidligere har behandlet, nu behandles i amsankenævnene. Derved kommer vi også en hel del af de byrder til livs, som hr. Ninn-Hansen omtalte, vi overhovedet ikke tog os af.

Jeg må derfor helt afvise, at vi ikke gør noget ved, hvad der allerede ligger i socialministeriet.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Erlendsson) (FP):

Jeg forstod ved dette lovforslags anden behandling, at det var hr. Ninn-Hansen meget magtpåliggende at få en plan over personaleoverflytningerne fra den centrale til den decentraliserede administration. Denne plan er ikke kommet. Ministeren erklærede, at den fandtes. Jeg har læst forhandlingerne ved andenbehandlingen, hvor det udtrykkeligt siges til hr. Jørgen Junior, at sådan en plan kan man jo bare spørge efter i udvalget, og da det ikke er sket, har vi ikke fået den, men selvfølgelig skulle vi få den. Vi har spurgt to gange og hver gang fået intetsigende svar. Vi har fået noget om, skal vi sige, tilrettelægnings af selve lovens planlægning, men ikke noget som helst om disse personaleoverflytninger, som hr. Ninn-Hansens spørgsmål gik på.

Så vil jeg sige, at forbedring, rationalisering og den slags er pæne ord, men når der skal mange flere til at yde den service, som jo skulle blive den samme som før, så er der i hvert fald ikke meget ved den form for rationalisering.

Jeg forstår, at man fra kristeligt folkeparti ikke ønsker at ytre sig i denne sag. Det er en stor skuffelse for mig, da det af hr. Arne Bjerregaards indlæg sidste gang tydeligt fremgik, at man var enig med os om, at denne lov ville komme til at koste, og at man ikke ville stemme for dens ikrafttrædel-

se, før man havde nøje kendskab til omkostningerne.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Ja, jeg skal ikke bedømme, om socialministeren har ret i sin påstand om, at jeg ikke ved, hvad det er, jeg siger. Det må jeg lade andre bedømme.

Men jeg ved i hvert fald, at socialministeren ikke svarer på det, socialministeren bliver spurgt om. Der blev ikke svaret på spørgsmålet, om den sociale ankestyrelse. Jeg spurgte: hvor lang er ventetiden? Hvor mange venter? Det svarede socialministeren ikke på. Men det er også meget lettere at komme og sige: ja men nu vedtager vi et andet sted en lov, og så skal der nok blive forenklet og rationaliseret. Vil socialministeren garantere for, at det så ikke går med denne lov som med den, jeg omtalte, at der i stedet for at blive en forbedring bliver en ventetid? At der i stedet for at blive en rationalisering bliver større omkostninger? At det i stedet for at blive en forenklet bliver en indviklet historie, fordi socialministeren har så forfærdelig travlt med at få loven igennem?

Socialministeren har ikke svaret — det blev jo også meddelt nu — på mit spørgsmål om denne plan over hele personaleudflytningen. Jeg skal ikke efterlyse flere svar. Socialministeren er jo så sikker i sin sag, garanterer, at alt er i orden. Det må vi tage til efterretning, men personligt ønsker jeg altså ikke at tage noget medansvar, selv om socialministeren garanterer nok så meget.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg er ikke bange for at svare hr. Ninn-Hansen, hvor lang ventetiden er i den sociale ankestyrelse. Der er nogle, der har ventet 1½-2 år, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at folk, der venter i så lang tid, har sager, som er så "vanskelige", at det tager meget lang tid at få disse sager opklaret. Man kan altså ikke over en bank sige, at der er denne umådelig lange ventetid.

Men jeg erkender, at ventetiden har været for lang, og jeg mener, at her i folketinget har et meget stort flertal været enig i, at det skulle afhjælpes, bl. a. over de nu kommende amsankenævn.

Må jeg med hensyn til besvarelsen af